

gænger. — Jeg tror da ogsaa ganske vist, at den høitærede Minister staar paa et endnu mere principielt modsat Standpunkt af dette Thing end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), som i sin Tid forelagde Skoleloven her. Sverken denne Minister eller nogen anden har nogenfind tænkt paa at vilde forhøje samtlige Læreres Lønning, uden at spørge Lovgivningsmagten derom, hvad den høitærede Minister har bebudet at ville, idet han, som bekendt, mener sig berettiget til at sætte § 55 i den gamle Skolelov i fuld Kraft for alle Lærerlønningernes Vedkommende. Det kunde for Næsten være ønskeligt at se, i hvilken Grad den høitærede Minister har fundet Tilslutning i Skoleraadene med Hensyn til dette, og hvor vidt han er nåaet med dette Arbejde. Det er saaledes mig bekendt, at Skoleraadene i nærværende Tid fare omkring over Landet for at undersøge Skoleloddene. Det forekommer mig, at det kunde være ønskeligt at se, hvor vidt han kommer ad denne Vej, inden man rorte videre ved Spørgsmaalet. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister mangler fornøden Grund under Fødderne i enhver Henseende for at kunne naae frem ad den Vej, som han i sit Cirkulære af 30te September har bebudet at ville slaa ind paa. Dette med Hensyn til Gængen. Ja, jeg vil endnu kunne sige, at man her ifjor besluttede at give en Forhøielse til samtlige Lærere, af 20 % til dem, der have været over 10 Aar i Tjenesten og kun havde en Indtægt af 800 Kr., 15 % til dem, der havde været i Embedet mellem 3 og 10 Aar, og da kun af de første 800 Kr. Det er en ganske modsat Vej, som Ministeren nu er slaaet ind paa i nærværende Lovforslag, og jeg skjønner ikke rettere end, at han her er i Modstrid ikke blot til dette Thing, men ogsaa til det andet; thi det andet Thing vedtog et Forslag, hvori det hed, at man vilde give et Tillæg til de utilstrækkelig lønnede Skolelærere af 300,000 Kr.; men det foreliggende Forslag vil ikke komme de utilstrækkelig lønnede Skolelærere til Gode, i alt Fald kun i meget ringe Omfang; jeg ser derfor ikke rettere, end at den høitærede Minister er i Modstrid baade med Folkethinget og Landsthinget. — Jeg vender mig nu til selve Lovforslaget. Den ærede sidste Aaler betonedes gjentagne Gange, at Tillæget efter Lovforslaget vilde komme de Lærere til Gode, som haardest trængte dertil; men se vi nu paa selve Lovforslaget, hvad er det saa egentlig for Lærere, som faae Tillæg? Det er dem, der have været længst i Tjenesten, og saa tillige væsentlig de Lærere, som ere bosiddende og vilke i de frugtbare Egne, altsaa netop de, hvor Lønningerne ere høiest. At Tillægene især ville komme dem til Gode, ligger ligefrem i selve Lovforslaget; det haaber jeg ikke, at det ærede Medlem eller nogen Anden vil kunne bestride. Det er bekendt nok, at af de Lærere, der for Diebliffet ere de ældste, er der

mange, som ere kaldede, førend vi fik Loven af 1856, og af disse er der mange, som sidde nogenlunde godt i det. Det er disse, som fortrinnsvis vilde faae Tillæget; men dem, som især trængte dertil, Folk, der ere mellem 30 og 40 Aar, og hvoraf ganske vist nogle sidde i trykkende Aar, dem vil Lovforslaget egentlig ikke komme til Nytte. De ville maaske faae et Tillæg af 50 Kr. aarlig; men tror det ærede Medlem virkelig, at dette er en Hjælp af nogen Betydning for dem, saa tager han feil, ikke at tale om, at der er en stor Mængde, og det af dem, som maaske trængte allerhaardest, der slet intet Tillæg ville faae. Jeg tror ikke, at det er muligt at faae en tilfredsstillende Ordning i saa Henseende ad nogen anden Vej end den, at man, saaledes som Thinget foreslog ifjor, paa Finantsloven giver et Tillæg til alle smaa Embeder uden Undtagelse og bestemmer, at dette Tillæg i fortrinlig Grad skal komme de mindste Embeder til Gode. Dette er efter min Mening Beien, men det er ganske modsat det, som Lovforslaget gaar ud paa, hvad det ærede Medlem jo vil se. Men dette er ikke det Æneste og ikke en Gang det Børste. Det Børste er uregtelig det, at Lovforslaget vil give mest Tillæg til de Egne og de Lærere, der trængte mindst. At oplyse dette er let. Som man ser, skal Tillæget gives efter Hartkornet, men hvor er det, man har mest Hartkorn og det tættest befolkede Areal? Det er fortrinnsvis i Damterne og da særlig i Kjøbenhavns Amt, Maribo Amt og gamle Roskilde Amt. Paa disse Amter er min Opmærksomhed særlig bleven henledt paa Grund af, at her fremtræder Lovforslagets ringe Brugbarhed i hele sin Udstrækning, og det Samme gjælder de Amter, som det ærede Medlem repræsenterer, eller hvoraf han i alt Fald repræsenterer en Kreds. Jeg tænker herved paa Thisted, Hjørring og Ringkjøbing Amter. I disse tre Amter vil Lovforslaget saa at sige ingen Virkning faae, end ikke i den Retning, som det ærede Medlem kunde ønske, hvorimod de i andre Amter vil faae en overveienende Indflydelse. Jeg skal saaledes oplyse, at i Maribo Amt findes der 200 Lærere. Dette Tal er i Overensstemmelse med Ministeriets egne Oplysninger, og jeg holder mig i det Hele taget kun til dem. Der skal der efter Lovforslaget gives et Tillæg af 24,000 Kr. til Lærerne. Som det vil ses af Lovforslagets Motiver, gives der nu 6,000 Kr. til Maribo Amt, hvilket Beløb skal multipliceres med 4, og det bliver saaledes 24,000 Kr. Naar vi nu dividere 24,000 med 200, faae vi 120 Kr. til hver Lærer i Maribo Amt; men tage vi Hjørring Amt, saa vil hver Lærer faae 60 Kr.; medens Embederne dog der efter Ministeriets egne Oplysninger ere meget lavere regulerede. I Hjørring Amt ere de nemlig regulerede til 862 Kr., hvorimod de i Maribo Amt ere regulerede til 1200 Kr. altsaa en halv Gang høiere. I Hjørring